

I БОБ.

БОЙҚУШ ПОЧТАСИ

Гарри Поттер ҳар жихатдан ғайриоддий бола. Бошқа ўқувчилардан фарқли ўлароқ ёзги таътил даврине ёктирмаслиги унинг ўзгача эканлигидан далолат беради. Гарри ушбу даврга берилган уй вазифаларини виждонан бажаришга интилади, бироқ бу иш билан яширинча, фақат тунда шуғулланишга мажбур. Бунинг устига у сеҳргар.

Тун деярли яримлаб қолди, Гарри эса каравотда, адёли билан бошдан-оёқ ёпиниб олиб, қўлига чўнтак фонусини ушлаб олганча, қорнида ётибди. Қаршисида Батильда Жукпукнинг ёстикка суяб қўйилган чарм муковали «Сеҳргарлик тарихи» дарслиги. Бола қошларини чимириб олганча, «*Ўн тўртинчи асрда қўлланилган жодугарларни тириклайин ёқиш чораларининг беҳудалиги. Муҳокама*» мавзусидаги иншони ниҳоясига етказиш учун бургутнинг қулпуриб ўсган патидан тайёрланган пат-қалам учини дарслик саҳифаси бўйлаб юритиб, бирон-бир фойдали маълумот топишга уринмоқда.

Пат-қалам мазмунан тўғри келадиган матн устида тўхтади. Гарри бурни учига сурилиб қолган юмалоқ кўзойнагини тўғрилаб олиб, фонусни китобга яқин келтирди-да, ўқиди:

Ўрта асрларда кўпроқ маглар деб юритилиб, афсунгарликдан мутлақо беҳабар бўлган одамлар сеҳр-жодудан ниҳоятда қўрқишган бўлса-да, уни табиий ҳолатдан фарқлаб олиш қобилиятига эга бўлмаган. Ҳақиқий сеҳргар ёки афсунгар қўлга олинган камдан-кам ҳолатларда, жодугарни тириклайин ёқишдек маглар томонидан қўллаб келинган жазо чорлари қутилган натижа бермаган. Асир олинган афсунгар ёки сеҳргарлар оловга ташлангач, ўша даврлардан маълум бўлиб келган Олов тафтини совитиш афсунини қўллаб, ёлгондакам дод-вой солишган. Аслида эса улар таналарида қитиқ сезишган ҳолос. Мисол учун, Омадли Венделин ўзини оловда ёндиришларини шу қадар хуш кўрган эканки, маглар томонидан қирқ етти мартаба қўлга олинишига шахсан ўзи имкон яратган. Табиийки, у ҳар сафар бошқа одам қиёфасига кириб борган.

Гарри пат-қаламни тишлари орасига қисиб олиб, қўлини сиёҳдон билан пергамент ўрамини олиш учун ёстик остига узатди. Сиёҳдоннинг қопқоғини очиб, пат-қаламни аста ботириб олди-да, атрофга қулоқ тутиш учун вақти-вақти билан тўхтаб борганча, ёзишга киришди. Агар ваннахона томон ўтаётган Дурслардан бирортаси пат-қаламнинг ғижирлаётганини эшитиб қоладиган бўлса, Гарри зинапоя остидаги буфет ичига боз қамаб қўйилиб, таътил ниҳоясига етгунга қадар ўша ерда яшайди.

Гарри ёзги таътил даврине Одамовилар хиёбонидаги 4- уй соҳиблари бўлмиш айни шу Дурслар туфайли ёктирмайди. Вернон амаки, Петунья хола ва уларнинг якка ягона ўғли Дудлидан иборат ушбу оила Гаррининг қариндошлари бўлиб, бошқа яқинлари йўқ. Учаласи ҳам магл. Сеҳр-жодуга бўлган муносабатлари эса ўрта асрларда яшаб ўтган магларнинг бундай ходисага нисбатан намоён этган муносабатларидан заррача фарқ қилмайди. Ушбу хонадонда Гаррининг марҳум сеҳргар ота-онасини тилга олиш ман этилган. Етим бола имкон қадар хорғин ҳолатда тарбияланса, унинг табиатидаги сеҳргарлик қобилияти барҳам топишига Петунья хола билан Вернон амаки узоқ йиллар давомида ўзларини ўзлари қаттиқ ишонтириб келишган эди. Афсуски, уларнинг умидлари пучга чиқди. Энди улар жиянлари «Хогварц» сеҳргарлик ва афсунгарлик санъати мактабида икки йилдан буён таҳсил кўраётганидан бирор-бир кимса хабар топиб қолишидан қўрқишмоқда. Гаррининг дарсликлари, сеҳрли таёқчаси, қозони, супургиси ва шу каби бошқа ўқув жиҳозларини таътил даврига зинапоя остидаги буфетга қулфлаб қўйиш, болага қўшнилар билан ҳар қандай шаклда мулоқот қилишни қатъиян ман этиш – эр-хотин Дурслар томонидан кўрилган олдини олиш чоралари бўлди.

«Хогварц» мактабида ёзги таътил даврида бажариб келиш талаб этиладиган ниҳоятда кўп уйга вазифа берилади. Аммо дарсликларининг кулфлаб қўйилганлиги Гаррини жуда қийин аҳволга солиб қўйган. Гарри ёқтирмайдиган сеҳрли дамламалар тайёрлаш фани профессори Северус Снегг томонидан берилган кичрайтириш қайнатмаларига оид уй вазифаси энг мураккаб топшириқлардан биридир. Профессор Снегг, ўз навбатида, Гаррини қаттиқ жазолаш учун топиладиган ҳар қандай важ-баҳонадан ўлгудай қувонади. Гарри учун ўз дарсликларини ўғирлашдан бошқа йўл қолмади. Таътил бошланган илк кунларда Вернон амакига унинг фирмаси томонидан тақдим этилган машинадан амакининг ўзи, Петунья хола ва Дудли, қўшнилардан бирортаси ушбу янгиликдан беҳабар қолмаслиги учун атайин баланд овозда завқланиб, бақир-чақир қилишаётган пайтда Гарри биринчи қаватга тушиб, зинапоя остидаги китоблар кулфлаб қўйилган жавон эшигини ҳеч кимга сездирмай очди-да, ўз дарсликларининг кўтара олган сонини хонасига олиб чиқди. Энди тунги соатларда, агар каравот чойшабини сиёҳ билан булғаб қўймаса, албатта, афсунгарлик сирларини назарий ўзлаштириб ётганини Дурсллар сезмайди.

Ҳозир Гарри учун амаки билан холанинг жиғига тегмаслик ниҳоятда муҳим аҳамият касб этади. Негаки, улар шундоқ ҳам Гарридан дарғазаб бўлиб юришибди. Сабаби содда.

Таътил бошланган кундан бир ҳафта ўтар-ўтмас, Гаррига сеҳргар ўртоғи қўнғироқ қилди. Гаррининг «Хогварц»да бирга таҳсил кўрадиган энг яқин дўсти Рон Уэсли азалдан сеҳргар саналган оилага мансуб бўлиб, табиийки болалигидан Гаррининг хаёлига ҳам келмайдиган нарсалардан яхши хабардор. Лекин у телефондан мукаддам фойдаланмаган. Бахтга қарши Рон қўнғироқ қилган куни телефон гўшагини Вернон амакининг ўзи кўтарди.

- Вернон Дурслъ эшитади.

Ўша фурсатда тасодифан хонада бўлган Гарри Роннинг овозини эшитиб, турган жойида қотиб қолди.

- АЛЛО? АЛЛО? МЕНИ ЭШИТЯПСИЗ-МИ? ГАРРИ ПОТТЕРНИ ЧАҚИРИБ БЕРИНГ, ИЛТИМОС!

Рон шундай қичқириб гапирдики, Вернон амаки турган жойида бир сакраб тушди.

Гўшакни ўзидан ярим метр нарига олиб, хавотир билан нафрат уйғунлашиб кетган нигоҳ ила қараб қолди.

- КИМ СЎРАЯПТИ? - ўқирди у, гўшак томон, - СИЗ ЎЗИНГИЗ КИМ БЎЛАСИЗ?

- РОН УЭСЛИ! - кучаниб бақирди Рон, худди Вернон амаки билан футбол майдонининг икки томонида туриб гаплашаётган каби, - МЕН ГАРРИНИНГ МАКТАБДА БИРГА ЎҚИЙДИГАН СИНФДОШ ДЎСТИ БЎЛАМАН...

Амакининг митти кўзлари чаноғида айланиб, Гаррига қаради. Боланинг оёқлари худди полга ёпишиб қолгандай бўлди.

- БУ ЕРДА ҲЕЧ ҚАНДАЙ ГАРРИ ПОТТЕР ЯШАМАЙДИ, - ўқирди Вернон амаки гўшакка, худди у ҳозир портлаб кетадигандай қараб, - ҚАНДАЙ МАКТАБ ТЎҒРИСИДА ГАПИРАЁТГАНИНГИЗНИ ҲАМ БИЛМАЙМАН! БУ ЕРГА ҚАЙТА ҚЎНҒИРОҚ ҚИЛА КЎРМАНГ! МЕНИНГ УЙИМ ВА ОИЛАМГА ҲАМ ЯҚИН КЕЛИШГА ЖУРЪАТ ЭТМАНГ!

Вернон амаки телефон гўшагини худди захарли ўргимчакни улоқтиргандай ричакка ташлади. Шундан сўнг, 4- уйда энг мудхиш тўполонлардан бири бошланди.

- УШБУ РАҚАМНИ АНАВИ... АНАВИ... ЎЗИНГГА ЎХШАШ ОДАМЛАРГА МАЪЛУМ ҚИЛИШГА ҚАНДАЙ ЖУРЪАТ ЭТДИНГ! - кичқирди Вернон амаки Гаррига бошдан-оёк сўлак сачратиб.

Афтидан Рон дўсти Гаррининг бошини балога гирифтор қилиб қўйганини англаб етган кўринади, қайта қўнғироқ қилмади. Гаррининг «Хогварц»да бирга ўқийдиган дўсти Гермиона ҳам бу дунёда борлиги хақида бирор-бир аломат бермади. Рон шундай маслаҳат

берган бўлса керак. Афсус. Ахир Гермiona Гаррининг синфдошлари ичида энг аклли кизку, мактабни тилга олмай гапириш кераклигига фахми етади-ку.

Шундай қилиб, узок беш хафта давомида Гарри ўз дўстларидан ҳеч қандай хабар топмади. Ёзги таътил ўтган сафаргидай чидаб бўлмас даражада зерикарли мавсумга айланди. Фақат озгина яхшилик бўлди холос. Дўстлари билан хат ёзишмаслик борасида онт ичган Гарри кечалари Хедвигни қўйиб юборишга ижозат олди. Аслида бундай рухсат берилишининг ҳам ўзига яраша сабаби ҳам бор. Қафасга мунтазам қамалиб ўтиришни истамаган Хедвиг айнан тунги соатларда кучли шовқин сола бошлади. Табиийки, Вернон амакининг асаби дош бермай, ижозат беришга мажбур бўлди.

Гарри Омадли Венделин ҳақида ёзиб бўлгач, атрофга яна кулок тутди. Уйкуга кетган хонадондаги сукунатни фақат холаваччаси Дудлининг узокда эшитилаётган хурраги бузмокда. Тун ярмидан ўтиб кетган бўлса керак, хаёлдан ўтказди Гарри. Унинг толиққан кўзлари ачишиб кетди. Иншони эртага тунда тугатишга аҳд қилди...

Бола қопқокни бураб сиёҳдонни ёпди. Каравот остидан эскирган ёстикжилдни чиқариб, ичига фонус, «Сехргарлик тарихи», иншо, пат-қалам ва сиёҳдонни жойлади-да, ўрнидан турди. Қўлидаги нарсаларни полнинг каравот остидаги миҳланмаган тахтаси тагига яшириб қўйди. Оёққа туриб, яхшилаб керишиб олгач, жавонча устидаги уйғотадиган соатнинг ёришиб кўринадиган рақамларига қаради.

Соат бир. Ичидан бир нарса лип этиб ўтди. Гарри ўзи сезмаган ҳолда хаётининг ўн уч ёшлик бўсағасини хатлаб ўтганига роппа-роса бир соат бўлибди.

Гаррининг ғайриоддий жиҳатларидан яна бири ўз туғилган кунларига аҳамият бермаслиги саналади. Ҳаёти давомида у ҳали бирорта бўлсин, табрик откриткасини олмаган. Сўнгги иккита туғилган кунини Дурсллар мутлақо писанд қилишмади. Бу сафар эсга олишларига эса ҳеч қандай асосли сабаб йўқ.

Бола қоронғи хона бўйлаб юрганча, Хедвигнинг бўш кафаси ёнидан ўтиб, ланг очилган дераза ёнига келди-да, токчага суяниб олди. Адёл остида терга ботиб узок ўтиргандан сўнг, туннинг салқин шабадаси юзига ёқимли урилди. Хедвиг сурункасига икки кечадан буён кўринмайди. Бойкуш илгари ҳам узок вақт учиб юргани боис Гарри хавотирланмади-ю, бари-бир уни кутади. Ушбу хонадонда ёш сехргарни кўриб жунжикмайдиган ягона жонзод мана шу бойкуш бўлади.

Гарри илгаригидек озгин, жуссаси ёшига нисбатан кичик бўлса-да, ҳар қалай ёз давомида бўйи икки дюймга ўсгандай кўринади. Кўмирдай қоп-қора сочлари илгари қандай сарқаш, дағал, итоатсиз бўлган бўлса, шундайлигича қолди. Юмалок кўзойнаги ортидан ҳамон унинг ўша ярқираб турадиган яшил кўзи қараб турибди. Пешанагажаги орасида эса яшин зигзаги шаклидаги чандиғи кўзга чалинади.

Гаррининг чандиғи ҳам оддий чандиқ эмас. Дурсллар ўн йил давомида ёлғон гапириб, болани алдаб келишган. Ушбу чандиқ гўё унинг ота-онасини ҳалок қилган автомобиль ҳалокатидан қолган хотира эмиш. Аслида ундай эмас. Лили ва Жеймс Поттер аварияда ҳалок бўлишмаган. Уларни сўнгги юз йилликнинг энг ёвуз сехргари, мудҳиш Лорд Вольдеморт ўлдирган. Гарри эса, котиллик содир этилган ўша тунда, пешонасида чандиқ ҳосил бўлганча, омон қолган. Вольдемортнинг ажал келтирадиган қарғиш афсунни атиги бир ёшли чақалок Гаррини ўлдириш ўрнига пешонасидан сапчиб, Ёвуз Лорднинг ўзига урган. Окибатда чалажон, мажруҳ бўлиб қолган Вольдемортнинг сехри барҳам топган ва шу сабабдан ҳам у ғойиб бўлган...

Бирок Гарри Лорд Вольдеморт билан «Хогварц»да юзма-юз бўлди. Ҳозир у, дераза ёнида туриб, Ёвуз Лорд билан ўтган сўнгги учрашувини эсга олар экан ўн уч ёшга тўлган кунга етиб келгани, яъни омади борлигини тан олаётган бўлса, ажаб эмас.

Гарри Хедвигни кидириб тунги осмонни кўздан кечириб чиқди. Унинг бойкуши ўлжа

сифатида тутиб олган сичкониини тумшуғига сиқиб олганча, ўз соҳибидан мактов эшитиш учун учиб келаётган бўлса керак... Хаёли қочиб, нигоҳини бир уйнинг томи устидан бошқасига олиб ўтаётган Гарри дарҳол эмас, бир неча сония ўтгандан сўнггина кўзига нима кўринаётганини фаҳмлади.

Тилла тусли Ой олдида, ҳар сония ўтган сари катталашиб кўринаётган аллақандай нотаниш, букри махлуқ нотекис ҳаракатлар бажарганча, учиб келмоқда. Қилт этмаган Гарри, махлуқнинг пастлаётганини кузатиб, лўкидондан қўлини узмаган-ча, деразани ёпиш-ёпмасликка иккиланиб турди. Ғалати махлуқ Одамовилар хиёбонидаги кўча фонусининг нурига етгач, нима гаплигини тушуниб етган Гарри ўзини деразадан нари олди.

Хонага бир эмас учта бойқуш учиб кириб, Гаррининг каравотига таппа тушди. Панжасига каттагина тугун боғланган, ёнбошлаб қолганча, ўртада қилт этмай ётган, афтидан хушини йўқотган йирик, кул ранг бойқушни икки четда учиб келган қуш кўтариб келибди..

Гарри хушини йўқотган бойқушни дарҳол таниди. Бу қуш Уэслилар хонадонига мансуб Эррол. Гарри каравот ёнига югуриб келиб, бахти қора кекса қушнинг панжасига боғланган арқончани ечиб, юқдан халос этди-да, Хедвигнинг қафаси ёнига олиб борди. Бечора Эррол хира кўзини очиб, миннатдор оҳангда базўр овоз чиқариб қўйганча, шоша-пиша сув ютишга киришиб кетди.

Гарри қолган иккита бойқушга юзланди. Улардан бири ўзи билан ўзи ғурурланиб турган қордай оппоқ бойқуши Хедвиг. У ҳам тугун кўтариб келган. Юқдан халос этган соҳибини меҳр ила чўқиб қўйган қуш хонанинг нариги бурчагига учиб бориб, Эрролнинг ризқига шерик бўлди.

Учинчи, малла-жигар ранг бойқушни Гарри танимаган бўлса-да, қаердан келганини дарҳол фаҳмлади. Зеро қуш, учинчи тугунга илова қилинган, «Хогварц» муҳри билан муҳрланган хат ҳам олиб келибди. Гарри уни ҳам юқдан халос этди. Йирик ўрмон қуши патларини виқор ила хурпайтириб, қанотларини ёзганча, зулмат қаърига кириб кетди. Гарри каравотга ўтириб, Эррол келтирган жигар ранг қоғоз халтани йиртиб очди. Унинг ичидан тилла ранг қутига қадоқланган совға ва ҳаётида биринчи бор олган табрик откриткасини чиқарди. Конвертни очар экан, қўли титраётганини ҳис этди. Конверт ичидан икки варақ қоғоз: хат ва газета парчаси чиқди.

Газета парчаси «Башорат-у, каромат газетаси»дан қирқиб олинганлиги тушунарли, албатта. Негаки, ундаги оқ-қора фотосуратда тасвирланган одамлар ҳаракатланмоқда. Гарри газета парчасини қўлига олиб, текислади-да, ўқишга киришди:

СЕҲРГАРЛИК ВАЗИРЛИГИНИНГ ХОДИМИ АСОСИЙ СОВРИН СОҲИБИ БЎЛДИ
Магларнинг рўзгор буюмларидан нотўғри фойдаланиш бўлими бошлиғи Артур Уэсли «Башорат-у, каромат газетаси» томонидан таъсис этилган ҳар йилги лотерея ўйинининг Асосий совринини қўлга киритди.

Ўз ютуғидан мамнун бўлган мистер Уэсли муҳбиримиз саволига: «Пулни Мисрга саёҳат уюштириш, у ердаги «Гринготтс» банкида афсун таъсирига барҳам берувчи ходим бўлиб ишлаётган тўнғич ўғлим Биллини кўргани бориш учун сарфлаймиз» - деб жавоб қайтарди. Айни вақтда беш нафар фарзанди «Хогварц» мактабида таҳсил кўраётган Уэслилар оиласи Мисрда бир ой бўлиб, ўқув йили бошланмай қайтади.

Гарри газетадаги фотосуратни кўриб, кулиб қўйди. Улкан эҳром олдида турган тўққиз нафар Уэсли: жисмонан гирдиғум, лўппигина, кўнгли очик миссис Уэсли, новча бўйли, сочи сийрак мистер Уэсли, олти нафар ака-ука ва якка ягона қизалоқ Гаррига ғайрат ила қўл силтамоқда. Фотосурат оқ-қора бўлишига қарамай ҳаммаси бирдай олов ранг малла

соч эканлиги билиниб турибди. Қўлга ўргатилган Қасмоқ лақабли каламушини елкасига ўткизиб олган найнов ва бесўнакай Рон ўртада туриб, бир қўли билан синглиси Жиннанинг елкасидан қучиб олган.

Гарри йирик ютукқа эҳтиёж сезган бошқа оилани билмайди. Уэслилар ниҳоятда хушфезъл ва айни вақтда жуда камбағал оила.

У Роннинг хатини очди.

Салом, Гарри!

Туғилган кунинг билан табриклайман!

Қўнғирок учун узр сўрайман. Умид қиламан-ки, анави маглар оиласи сени узоқ қамаб чиритмади? Дадамдан сўраб билдим, телефонга бақириб гапириш шарт эмас экан.

Миср жуда зўр юрт. Акам Билл бизни турбатларга олиб борди. Қадимий Миср коҳинлари қўллашган қарғиш афсунларини тасаввур ҳам қила олмайсан. Ойим ҳатто, сўнги турбатга Жиннани киритишига журъат эта олмади. У ерда қачонлардир ўша турбатга кириб олишган ва ортиқча калла-ю, шунга ўхшаш бошқа жойлари ўсиб чиқиб, мутантга айланиб қолган магларнинг скелетлари ётибди.

«Башорат-у, каромат газетаси»нинг дадам харид қилиб олган лотереясига ютук чиққанида ақлдан озиб қолишимга сал қолди. Етти юз галлеон-а, фараз қилиясан-ми?! Деярли ҳаммаси сафарга сарф этилди-ю, лекин бари-бир менга янги таёқча олиб беришади.

Гарри Роннинг эски сеҳрли таёқчаси қандай вазиятда синиб қолганини яхши эслайди. Рон иккаласи «Хогварц»га учиб борган машина қўнаётиб, мактаб ховлисида ўсаётган Уришқок толга бориб урилган эди.

Биз ўқув йили бошланишига бир ҳафта қолганида қайтиб, сеҳрли таёқча ва дарсликлар харид қилгани борамиз. Эҳтимол ўша ерда учрашармиз?

Маглар сени кўп таҳқирлашларига йўл қўйма!

Лондонга келишга уриниб кўр.

Рон.

P. S. Перси «Энг ибратли ўқувчи», деб эътироф этилибди. Бу ҳақда унга ўтган ҳафта хабарнома келди.

Гарри фотосуратга яна бир бор қараб қўйди. «Хогварц»нинг сўнги, еттинчи синфига бориши керак бўлган Перси алоҳида салобат билан турибди. У «Энг ибратли ўқувчи» кўкрак нишонини батартиб таралган сочлари устига башанг кийиб олган ҳожидўппига тақиб олган. Юзидаги кўзойнагининг мугуз гардиши Мисрнинг ёркин куёшида ялтираб турибди.

Гарри совға қутисини очиб, шиша бизбизакка ўхшаш буюм чиқарди. Ушбу совғага Роннинг яна бир тушунтириши илова қилинган.

Гарри! Бу чўнтак офатскопи бўлади. Айтишларича, агар ёнингда инониб бўлмайдиган киши бўлса, ушбу офатскоп ёришиб, айланиши керак экан. Кеча у ёришиб, роса айлангани боис, акам Билл: «Ўхшаш нарсалар ишончсиз бўлиб, фақат сиз каби туристлар учун мўлжалланган лаш-лушлардан биридир», деган фикр билдирди. Айни вақтда, ўзи истеъмол қилаётган шўрва Фред ва Жорж томонидан қўнғизлар билан бойитилганидан беҳабар эди.

Учрашгунча! Рон.

Гарри чўнтак офатскопини каравоти олдидаги жавонча устига кўйди. Офатскоп ўткир чўккисида мувозанат сақлаганча, тек қотди. Уйғотадиган соатнинг ёришадиган миллари офатскоп ичида акс этди. Гарри бахтиёр қиёфа ила совғани бир пас томоша қилиб турди-да, Хедвиг олиб келган тугунга қўл узатди.

Тугун ичидан Гермiona йўллаган табрик откриткаси, қадоқланган совға ва хат чиқди.

Қадрли дўстим, Гарри!

Рон менга хат йўллаб, Вернон амакинг билан телефон орқали қандай гаплашганини баён этди. Умид қиламан-ки, бундай суҳбатдан сўнг аҳволинг баттар ёмонлашмади.

Ҳозир мен Франциядаман. Сенга аталган совғани божхонада очиб кўришса нима бўлишини ўйлаб, уни қай йўсинда жўнатишга эндигина бошим қотиб турган эди, Хедвиг пайдо бўлиб қолди! Назаримда у тузилган кунингга ҳақиқий совға олишингни истаган.

Сенга йўллаётган совғамга бойқуш почтаси орқали буюртма берган эдим. У ҳақда «Башорат-у, каромат газетаси»да чоп этилган рекламада ўқиганман (ушбу газета мен учун шу ерга етказиб турилади. Сехргарлар дунёси янгиликларидан бохабар бўлиб туриши нақадар завқли). Бир ҳафта олдин ушбу газета саҳифаларида чоп этилган Рон ва унинг жамики оиласи тушган фотосуратни кўрдинг-ми? Ишончим комилки, ҳозир у кўп янги билимларга эга бўляпти. Қайсидир маънода унга ҳасад ҳам қилмоқдаман. Ўзинг ўйлаб кўр, қадимий Миср коҳинлари қандай ажойиб сир-асрорларга эга бўлишган экан.

Францияда ҳам сехргарликнинг ўзига яраша маҳаллий тарихи бор. Мен ҳатто, бу ерда топган маълумотларимни кўшимча ахборот сифатида киритиш учун, сехргарлик тарихидан ёзган иншомни қайтадан ёзиб чиқишга мажбур бўлдим. Умид қиламан-ки, профессор Биннз иншомнинг ҳаддан ортиқ узунлиги борасида менга танбеҳ бермайди.

Чунки унинг узунлиги профессор тайинлаган узунликдан икки ўрамга ортиб кетди.

Роннинг гапига қараганда, таътилнинг сўнгги ҳафтасида Лондонга келар эмиш. Сен ҳам кела оласанми? Холанг билан амакинг қўйиб юборишадими? Ижозат беришларига жуда, жуда умид қиламан. Рухсат беришмаса, биринчи сентябрь кунини «Хогварц-Экспресс»да учрашамиз.

Эҳтиром ила, Гермiona.

P. S. Роннинг ёзишича, Перси, мактабнинг «Энг ибратли ўқувчи»си, деб эътироф этилибди. Перси гурурланиб юрганига шубҳа қилмайман, лекин Рон ўз акасининг бундай ютуғидан фахрланаётганини сезмадим.

Гарри кулиб, хатни бир четга кўйди-да, совғани қўлига олди. Совға жуда оғир.

Гермионанинг табиатини билган Гарри кути ичида аллақандай мураккаб афсунлар ҳақидаги катта китоб борлигига шубҳа қилмади-ю, янглишганини дархол тушунди. Совға жилдини очиб, қоп-қора, ниҳоятда юмшоқ чармдан тайёрланган бюварни кўргач, қалби қувониб кетди (**Бювар – папка, портфель тури**). Бювар қопкоғига кумуш ҳарфлар билан: «Супургига техник хизмат кўрсатиш учун мўлжалланган асбоб-ускуналар тўплами» ёзуви битилган.

Бюварнинг занжир ёпқичини очиб, ичига қараган Гарри беихтиёр:

- Вой-бўй! Яша, Гермiona! - деб пичирлаганча, хитоб қилиб юборди.

Бювар ичига «Тез учар» фабрикасининг маҳсулоти бўлмиш супурги сопига ишлов бериш учун қўлланиладиган ҳашаматли жилва кремнинг каттагина банкаси, супургининг дум қисмидаги говронларини текислаш учун мўлжалланган ялтироқ гулкайчи, парвоз узок давом этадиган бўлса супурги сопига бириктириб қўйиладиган митти мис компас ҳамда «Супургига мустақил равишда техник хизмат кўрсатишга оид, киссада олиб юриладиган

маълумотнома мазмунидаги қўлланма» батартиб терилган.

Таътил давомида Гарри, нафақат дўстлари балки, сеҳргарлар дунёсида ниҳоятда оммавийлашиб кетган, жуда хавfli ва шу билан бирга ўта қизиқарли квидиш спорт ўйинини ҳам ниҳоятда соғинган. Бундай ўйин супургиларда учиб ўйналади. Гарри маҳоратли учувчи бўлиб чиқди. У сўнгги юз йил ичида мактаб жамоаси таркибида ўйнашга рухсат берилган энг ёш учувчи саналади. Боланинг нарсалари орасида қалбига яқин буюмлардан бири унинг «Нимбус-2000» русумли пойга супургисидир.

Гарри чарм бюварни четга қўйиб, сўнгги жўнатмага қўл узатди. Жигар ранг қоғозга ёзилган кирди-чиқди «хуснихат»ни дарҳол таниди. Бу «Хогварц» қоровули Хагриднинг дастхати. Гарри қадокнинг устки қатламини узиб, қандайдир яшил рангли терисимон буюмни кўрди. Аммо охиригача очилмаган жўнатма бирдан қимирлаб кетиб, худди жағ шақиллаган каби товуш чиқарди.

Гарри турган жойида тек қотди. Хагрид атайин бирон-бир хавfli нарса жўнатмас, ахир. Аммо Хагриднинг одатларини яхши биладиган Гарри, ушбу дўстининг хавfli ва хавфсиз нарсаларга нисбатан ўзига хос қарашлари борлигидан хабардор. Хагрид дам ўта йирик ўргимчаклар билан дўстлашиб юрадимиди-ей, дам пабда танишиб қолган тасодифий улфатлардан уч каллалар ит сотиб оладими-ей, бир қарасанг ўз кулбасига аждар тухумини яширинча олиб келган бўладими-ей...

Ҳадик олган Гарри тугунни туртиб кўриб, жағ шақиллаганини боз эшитди. Бола қаравот олдидаги жавонча устида турган стол усти чироғини қўлига олиб маҳкам ушлади-да, бош узра қўтариб олиб, ҳар қандай фурсатда зарб беришга шай бўлганча, иккинчи қўли билан жўнатма қадогини ушлаб тортди.

Тугун ичидан аллақандай китоб тушди. Гарри «Махлуқлар ҳақида қўрқинчли китоб» сўзлари тилла ҳарфлар билан ёзилиб безатилган яшил муқовали китобнинг чиройига баҳо бериб улгурмасдан, очиладиган чети билан тик туриб олган китоб денгиз қисқичбақаси сингари ҳаракатланганча, қаравот бўйлаб пириллай бошлади.

- Ие, ие, - аста ғудуллади Гарри.

Китоб қаравотдан полга тап этиб сакраб, оқсаб-тўқсаганча, хона бўйлаб юриб кетди. Гарри унинг орқасидан аста писиб борди. Китоб хонанинг энг қоронғи бурчаги, ёзув столи остига кириб бекинди. Дурслар уйғониб кетмаслигини ичида сўраб Худонинг зорини қилган Гарри эмаклаганча, қочоқ китобга қўл узатди.

- Вой қўлим!

Китоб шартта ёпилиб, боланинг қўлини тишлаб олди-да, муқовасининг иккала томонини чакқон ҳаракатлантириб, ёнидан чопиб ўтди. Гарри эмаклаб китоб орқасидан қувди ва бутун танаси билан унинг устига ташланиб, полга босиб олди. Пастда Вернон амакининг уйқусираб вайсагани эшитилди.

Хедвиг билан Эррол Гаррининг ҳаракатларини катта қизиқиш билан кузатиб туришди. Китобни қафтлари билан маҳкам қисиб олган бола қийим сақланадиган жавон яшиги ичидан қайиш олиб, қилиқдор буюмни маҳкам боғлаб қўйди. «Қўрқинчли китоб» дарғазаб типирчилади-ю, қайта тишлай ва тапиллата олмай қолди. Шундагина Гарри уни четга қўйиб, Хагриднинг откриткасини бамайлихотир ўқишга киришди.

Қадрдоним Гарри!

Туғилган кунинг билан табриклайман!

Ўйлайман-ки, ушбу китоб тез орада бошланадиган ўқув йили давомида сенга асқатади.

Ҳозирча сенга бошқа ҳеч нарса тушунтирмайман. Учрашсак, бор гапни айтиб бераман.

Маглар тинкангни ҳаддан ортиқ қуритмаяпти-ми?

Энг яхши тилаклар ила, Хагрид.

Хагриднинг, ушбу қопагон китоб бўлажак ўқув йили давомида аскатиши ҳақидаги фикри Гаррига шумхабардай туюлди. Шундай бўлса-да, унинг табассуми янада кенгайиб, откриткани, Рон билан Гермионадан келган откриткалар ёнига қўйди. Энди «Хогварц»дан келган хат қолди.

Одатдагидан қалинроқ эканлигига эътибор қаратган Гарри конвертни очиб, биринчи пергамент варағини чиқариб, ўқиди:

Хурматли мистер Поттер!

Ўқув йили, одатдагидай, биринчи сентябрь куни бошланиши ҳақида Сизни хабардор қилмоқдамиз. «Хогварц-Экспресс» эрталабки соат ўн бирда Кингс-Кросс вокзалининг тўққиз бутун тўртдан учинчи платформасидан жўнайди.

Бундан ташқари маълум қилинадик, учинчи йил таҳсил қўрадиган ўқувчиларга муайян дам олиш кунлари мактаб яқинидаги Хогсмед қишлоғига ташриф буюриш ҳуқуқи берилади. Бунинг учун эса ўқувчининг ота-онаси ёки уни васийликка олган шахслардан бири мазкур хатга илова этилган рухсатнома-хужжатга имзо чекиши шарт.

Шунингдек, янги ўқув йилида ўзлаштириладиган зарурий дарсликлар рўйхати илова қилинмоқда.

Эҳтиром ила,

Профессор Макгонагалл,

Мактаб директорининг ўринбосари.

Гарри конверт ичидаги рухсатномани чиқариб, иршайишни бас қилди. Дам олиш кунлари Хогсмед қишлоғига бориб туриш имкониятига эга бўлса, зўр бўлар эди. Хогсмед – Гарри мукаддам бормаган, фақат сеҳргарлар яшайдиган қишлоқ. Хўш, қандай қилиб Петунья хола ёки Вернон амакини, ушбу хужжатга имзо чекишга қўндириш мумкин?

У соатга қаради. Икки бўлибди.

Хогсмедга ташриф буюришга доир рухсат олиш борасида уйқудан туриб ўйлаб кўришга аҳд қилган Гарри кўрпасига кириб, «Хогварц»га қайтадиган кунга қадар қолган саналарни ўчириб бориш мақсадида тузган қўлбола календардан яна бир кунни ўчириб ташлаш учун қўл узатди. Кўзойнагини ечди-да, табрик откриткаларини томоша қилганча ётди.

Қандай ғайриоддий бола бўлмасин, ҳозир Гарри ўзини, унинг ўрнида бўлган ҳар қандай оддий боладай хис этмоқда. У бахтиёр. Негаки, умрида илк бор туғилган кунини нишонламоқда.

II БОБ.

МАРЖА АММАНИНГ КАТТА ХАТОСИ

Гарри эрталаб нонуштага тушган маҳалда Дурсллар ошхона столини эгаллаб, Дудлининг таътилга келгани шарофатига харид қилинган сўнгги телевизор русумини кўриб ўтиришган экан. Дудли доимо мехмонхонадаги телевизордан ошхонадаги музлаткичга қадар масофа узоклигига арз қилиб келган эди. Ана энди у ёзнинг асосий қисмини ошхонада ўтказадиган, чўчка кўзларига ўхшаш кўзларини экрандан узмайдиган, жағи остида ҳосил бўлган бешта бағбақаси эса кавш қайтаришдан тинмайдиган бўлди. Гарри холаваччаси Дудли ҳамда узун мўйловли, танаси йирик, бўйни деярли кўринмайдиган, гўштдор Вернон амакининг ўртасига жойлашди. Оила аъзолари Гаррини туғилган куни билан табриклаш у ёқда турсин, хатто ошхонага кириб келганига ҳам эътибор қаратмади. Умуман айтганда, бундай одатий ҳолатдан Гарри хафа бўлмай қўйган. У ҳам столдаги бутербродлардан бирини олди-да, экранга, камоқхонадан қочган аллақандай маҳбус ҳақидаги репортажни яқунлаётган сухандонга қараб ўтирди.

- ... жамоатчилик Блэкининг қуролланган ва ниҳоятда хавфли жиноятчи эканлиги ҳақида муқаддам огоҳлантирилган эди. Уни қўлга олиш тадбирлари давомида фойдаланилиш учун атайин ажратилган телефон рақамларини телевизор экранида кўриб турибсиз. Мабодо сиз истиқомат қилаётган жойда Блэк пайдо бўлган бирон-бир аломатни сезиб қолсангиз сутканинг ҳар қандай вақтида ушбу телефон рақамларини териб, зудлик билан хабар беришингизни сўраймиз.

- У қанчалик ёмон одам эканлигини бизга айтиш шарт эмас, - тўнғиллаб қўйди газета устидан қочоқ махбуснинг экрандаги фотосуратига танқидий кўз билан қараб ўтирган Вернон амаки, - Шундоқ ҳам кўришиб турибди! Унинг ифлослигини қаранг! Сочлари-чи! Э, кепатанг қурсин...

Амаки кўзининг қири билан жиянининг бошига жирканч қараб қўйди. Гаррининг дағал ва итоатсиз сочлари доимо Вернон амакининг жахли чиқишига сабаб бўлиб келган. Силласи қуриб қолган қочоқ жиноятчининг экранда тасвирланган юзидаги икки томонга осилиб тушган чигал соч тутамлари билан солиштириб кўриладиган бўлса, Гаррининг сочлари бинойидек кўринади.

Телевизор экранида яна суҳандон кўринди.

- Қишлоқ хўжалиги ва балиқ овлаш саноати вазирлиги бугун ўз қарорини оммавий ахборот воситалари орқали эълон қилди. Ушбу хўжжатга мувофиқ...

- Ҳой, тўхта! - ириллади Вернон амаки, суҳандонга нафрат ила мурожаат қилиб, - Анави савдойи қаердан қочганини айтмадинг-ку! Бу қанақа янгилик бўлди? Эҳтимол у шу ерда, бизнинг кўчаларимизда изғиб юргандир!

Петунья хола ўтирган ўрнида шартта дераза томон ўгирилиб, диққат билан кўчага қаради. От юзли, бўйни оддий аёлнинг бўйнига нисбатан икки чандон узун, жуссаси чўп-устухон ушбу хонимнинг табиати ҳаддан ташқари қизиқувчан бўлиб, ҳаётининг аксарият қисмини ўз атрофидаги зерикарли, жамият қонунларига амал қилиб яшаб келадиган қўшниларни кузатиш, уларнинг сир-асрорларидан жосусусона бохабар бўлиш билан ўтказмоқда. Қани энди у, ўша атайин ажратилган телефон рақамларини биринчи бўлиб терса-ю, ўзини ниҳоятда бахтиёр ҳис этса.

- Бундай аблахларни аямай дорга осиб кераклигини қачон тушуниб етади улар, а?! - акиллади Вернон амаки, ўзининг йирик, қўқимтир муштини столга уриб.

- Жуда тўғри, - деди қисиб олган кўзини қўшниларнинг хол-хол гулли деворидан халигача узмаган Петунья хола.

Вернон амаки чашкасини бўшатди-да, соатига қаради.

- Мен тезроқ борай, Петунья. Маржорининг поезде соат ўнда етиб келади.

Шу дамгача хонасида қолган «Супургига техник хизмат кўрсатиш учун мўлжалланган асбоб-ускуналар тўплами» ҳақида ўйлаб ўтирган Гарри, осмондан ерга қулаб тушгандай бўлди.

- Маржа амма? Шу бугун... ҳозир... келяпти-ми? - сўради у.

Маржори Вернон амакининг опаси бўлиб, Гаррининг қариндоши саналмайди. Гаррининг онаси Петунья холанинг синглиси бўлган. Шундай бўлса-да, Маржа аммани «амма» деб аташга бола мажбур қилинган. Маржори қишлоқда, катта боғдан иборат ховлида яшайди. У бульдог зотига мансуб ит етиштириб кун кечиради. Ўзининг қимматли итваччаларини узоқ вақтга ёлғиз ташлаб кета олмаслиги боис Одамовилар хиёбонига камдан-кам келади. Лекин Маржа амманинг ҳар бир ташрифи Гаррининг ҳаётида алоҳида мудҳиш из қолдиради.

Дудли беш ёшга тўлган куни «денгиз тўлкини» ўйини давомида жиянидан устун келишни бас қилиши учун Маржа амма Гаррини таёқ билан қаттиқ савалаб, оёқларини кўкартириб ташлаган. Яна бир неча йил ўтгач, Рождество куни топилиб келиб, Дудлига

компьютерлаштирилган робот, Гаррига эса бир кути ит еми совға қилган. Гарри «Хогварц»га ўқишга киришига бир йил қолганда Маржа амма ўзининг Рваклер лақабли ити билан укаси Верноннинг уйига меҳмонга келган. Ўшанда Рваклернинг думини бехосдан босиб олган Гарри аранг дарахтга чиқиб, омон қолган эди. Аммо Маржа амма ярим тунга қадар дарахт тагида Гаррининг пастга тушишини пойлаб ётган баҳайбат итини чакириб олишдан бош тортган. Ўша воқеани эсга олган Дудли ҳалигача кулиб, ичагини ушлаб қолади.

- Маржори уйимизда бир ҳафта туради, - ириллади Вернон амаки, - Модомики, ушбу мавзу очилган экан, - деди у, семиз бармоғини таҳдидли кўтариб, - Уни олиб келганимга қадар айрим нарсаларни муҳокама қилиб олишимиз даркор.

Оғзи қулоғига етган Дудли ўзининг лойка нигоҳини телевизор экранидан узди. Дадаси Гаррини камситадиган сахна Дудли учун энг кизиқарли томошалардан бири саналади.

- Биринчидан, - ириллашини давом этди Вернон амаки, - Маржори билан ҳаром тилингни тийиб гаплашасан.

- Яхши, - алам билан рози бўлди Гарри, - Агар у ҳам тийиб юрса.

- Иккинчидан, - боланинг сўзларини эшитмаган бўлди Вернон амаки, - Маржори сенинг бемаъни табиатингдан беҳабар. Бинобарин, у шу ерда бўлган кунлари мен ҳеч қандай, эшитяпсан-ми, ҳеч қандай аҳмоқона қилиқларингни кўришни истамайман. Ўзингни хушхулқ тутишинг шарт. Тушундинг-ми?

- Агар у ҳам ўзини хушхулқ тутса, - деди Гарри тишлари орасидан.

- Учунчидан эса, - ғижиниб ғулдиради Вернон амаки, арғувон юзидаги баджаҳл митти кўзлари кичик тешиқларга айланиб, - Биз Маржорига сени тузалмас-жиноятчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус муассасасида тарбияланыпти, деб айтганмиз.

- Нима?! - қичқирди Гарри.

- Ва сен ушбу гапни тасдиқлайсан, болакай. Акс ҳолда пушаймон ейсан, - деди Вернон амаки худди тупуриб юборгандай.

Эшитган гапига ишонмай ўтирган Гаррининг юзи ғазабдан оқариб кетди. Маржа амма бутун бир ҳафтага келяпти! «Хогварц»га ўқишга киришидан бир йил олдинги туғилган кунига Вернон амаки кийиб эскиртган бир жуфт пайпоқ ҳадя этилгани инobatга олинган тақдирда ҳам, унинг бу йилги туғилган кунига Дурсллар тухфа қилган энг мудҳиш совға бўлди.

- Демак, келишиб олдик. Ундай бўлса, Петунья, - деди Вернон амаки ўрнидан базўр туриб,

- Мен вокзалга кетдим. Мен билан машинада сайр қилиб келасан-ми, Дудлича?

- Йўқ, - деди Дудли, дадасининг Гаррига гапирган гапи тугагач, боз телевизор томон юзланиб.

- Дудлича аммасининг келишига ясаниб туради, - мушукка ўхшаб хириллади Петунья хола, ўғлининг оқ сариқ сочларини текислаб, - Ойижониси унга янгигина, чиройлигина бўйинбоғ олиб берди.

Вернон амаки кафтини ўғлининг миқти елкасига қуйиб, қучиб қўйди.

- Ундай бўлса, учрашгунча.

Даҳшатдан фалажланиб қолган Гаррининг хаёлига бир ўй келди. У қўлидаги бутербротни қўйди-да, шартта ўрнидан туриб, амакисининг кетидан чиқди.

Даҳлизда сафар куртқасини кийиб турган Вернон амаки орқада Гарри турганини сезиб, яна ириллади:

- Сени чакирганим йўқ.

- Чакиригингиз менга кераги йўқ, - совуқ жавоб қайтарди Гарри, - Мен сиздан бир нарсани илтимос қилмоқчиман.

Вернон амаки шубҳаланиб, Гаррига бошдан-оёқ қараб чиқди.

- «Хог...», яъни мен ўқиётган мактабнинг учинчи синф ўқувчиларига мактаб яқинидаги қишлоққа чиқиб туриш ҳуқуқи берилади.

- Хўш? - сўради Вернон амаки эшик ёнидаги илгақдан машина калитини олар экан.

- Рухсатномага имзо чекиб беришингиз керак, - фикрини тез тугатди Гарри.
- Нега энди мен имзолашим керак экан? - башарасини қийшайтирди Вернон амаки.
- Нима десам бўлар экан, - жавобини чўзди Гарри, керакли сўз танлаб, - Маржа аммага анави муқаддас жойда, номи нима эди-я, эсимдан чикиб қолди?
- Тузалмас-жиноятчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус муассасаси! - гумбурлади Вернон амаки.

Гарри амакининг овозида ваҳимали оҳанг эшитди.

- Ҳа, тўғри, - деди Гарри, йирик, арғувон башарага қараб, - Номи жуда узун экан. Хуллас аммам олдида ўзимни ўша ерда ўқиётган қўйга солиб юришим қийинроқ кечадимми дейман-да. Ахир ўша муқаддас жойнинг номини тутилмай талаффуз этишим керак-ку, шундайми? Агар беҳос бирор нарсани ўтказиб юборсам нима бўлади?

Вернон амаки муштини кўтариб, Гарри томон қадам босди.

- Нима ҳам бўлар эди. Ичингдаги бор нарса сиқилиб-силтаниб чиқади, тушундинг-ми? Бирок Гарри сир бой бермади.

- Шундайликка, шундай-куя, лекин бундай ишингиз мен валдираб қўйган гапни Маржа амма унутиб юборишига омил бўлмайди-да.

Юзи бир текис қизил-жигар ранг тус олган Вернон амаки муштини кўтариб турганча, тўхтаб қолди.

- Агар сиз рухсатномага имзо чекиб берсангиз, - фикрини тез давом этди Гарри, - Қаерда ўқиётганимни ёдда тутиш ва ўзимни мағ... хушхулқ одамга ўхшаб тутишга ваъда бераман. Вернон амакининг тиши яланғочланиб, чаккасидаги қон томири қаттиқ ура бошлаган бўлса ҳам, Гаррининг таклифини обдан мулоҳаза қилаётгани кўришиб турибди.

- Яхши, - деди у ниҳоят, - Бирок Маржори шу ерда турар экан, хулқ-атворингни диққат билан кузатиб тураман. Агар сўнгги дақиқаларга қадар қўйилган талабга амал қилсанг, айнан мен айтган муассаса номини айтиб борсанг, ўша аҳмоқона рухсатномангга имзо чекиб бераман.

У товонида айланганча, ташқарига чиқаётиб эшикни чунонам қаттиқ ёпди-ки, дераза ромининг битта кўзидаги ойна полга тушиб, чилпарчин бўлиб кетди.

Гарри ошхонага қайтмай, хонасига кирди. Модомики, ўзини мағлчасига тутиши керак экан, буни ҳозирдан бошлагани яхши. У ўз совғалари ва табрик откриткаларини шошилмай, маъюс йиғди-да, тахта тагига, иншоси билан биргалиқда сақланиши учун ёстикжилдга жойлаб қўйди. Анча ўзига келиб қолган Эррол Хедвиг билан ёнма-ён, бошини қанотига сукиб олганча, ухлапти. Гарри бир хўрсиниб олди-да, иккала қушнинг кўкрагига бармоқ ниқтаб уйғотди.

- Хедвиг, - деди у, - Сен бир ҳафтага даф бўлишингга тўғри келади. Эррол билан бирга учиб кетасан. Мен бор гапни Ронга ёзиб, тушунтириб бераман. У сенга қараб туради. Хедвиг ўзининг қахрабо ранг кўзларини Гаррига қаратиб, ўқрайди.

- Менга ундай қарама, - деди Гарри, - Айб менда эмас. Шундай қилинсагина Рон ва Гермiona билан биргалиқда Хогсмёд кишлоғига бориб туришим мумкин.

Ўн дақиқадан сўнг, Ронга ёзилган хат панжасига боғлаб қўйилган Эррол билан Хедвиг деразадан учиб чиқиб, кўздан ғойиб бўлди. Ўзини бахти қора кишидай ҳис этган Гарри қафасни жавон ичига жойлади.

Бирок бахтсиз қисмат ҳақида фикр юритишга боланинг вақти бўлмади. Хаёл ўтмай пастда Петунья холанинг Гарри пастга тушиб, меҳмонни кутиб олишга ҳозирлик қўриши талаб этилган наъраси янгради.

- Сочингни тартибга келтириб олсанг-чи! - акиллади у, дахлизга тушган Гаррига. Нима сабабдан сочини тарашни кераклигини Гарри тушунмади. Ахир Маржа амма Гаррини танқид қилишни хуш кўради-ку. Демак, у кўзга қанча ёмон кўринса, шунча яхши эмасми?! Тез орада ҳовлидан шағалнинг шалдираган товуши эшитилиб, Вернон амакининг машинаси кириб келганидан далолат берди. Сал ўтиб, машина эшикларининг гумбурлагани ва боғ йўлагидан қадам товушлари эшитилди.

- Эшикни оч! - вишиллади Петунья хола.

Қалбини зулмат камраган Гарри эшикни очди.

Остонада Маржа амма кўринди. У Вернон амакининг аёл жинсидаги иккинчи нусхаси: мўйловли, танаси йирик, бўйни деярли кўринмайдиган, гўштдор. Маржа амманинг мўйлови Вернон амакининг мўйловига ўхшаб қуюқ ўсмагани опа-ука ўртасидаги ягона тафовутдир. Амма бир қўлига катта чамадон, иккинчисига эса қўлтиклаб олинган тентак табиатли қари итини ушлаб олган.

- Дудлича қани? - дўриллади у, - Қани менинг жиянчам?

Дахлизда оқ сариқ сочи ёғли бошига ёпишиб қолган, оёғи билан эшак сузган каби келган Дудли кўринди. Унинг кўп сонли бакбақалари орасида қолиб кетган капалакнуса бўйинбоғи деярли кўринмади. Кутилмаганда қўлидаги чамадон билан Гаррининг қорнига солиб, боланинг нафасини чиқариб юборган Маржа амма бир қўли билан Дудлини маҳкам сиқиб олиб, жиянинг ёғ босган лунжидан ўпиб, ялашга киришди.

Дудли Маржа аммасининг бундай силаб-сийпашларига, аммадан кўп пул олиши учунгина бардош беришини Гарри яхши билади. Чиндан ҳам аммасининг исканжасидан халос бўлган Дудлининг қўлида йигирма фунтли банкнота кўринди.

Маржа амма Гаррини, худди шляпа учун илгак ёнидан ўтгандай болага киё бокмай четлаб ўтди.

- Петунья! - ўқирди у.

Маржа амма билан Петунья хола гўё ўпишиб олишди. Агар аниқроқ айтиладиган бўлса, Маржа амма ўзининг йирик, бақувват бош суяги билан Петунья холанинг қоқ суяқдан иборат лунжига бориб урилди.

Ичкарига қувончли табассум-ла, Вернон амаки кириб келди.

- Чой кетадими, Маржори? - сўради у, - Рваклерга нима берган маъқул?

- У менинг ликопчамдан чой ичади.

Учаласи, қўлида чамадон ушлаган болани ёлғиз қолдириб, ошхонага равона бўлди. Гарри хафа бўлмади. Нима бўлса бўлсин-у, амма билан камроқ юзма-юз келсин. У чамадонни, имкон қадар кўпроқ ивирсиб, меҳмонлар учун ажратилган хонага кўтариб кетди.

Ошхонага қайтган фурсатда Маржа амма чой ва мевали пирог билан боқилаётган экан.

Бурчакда эса Рваклер чапиллаганча ликоп ялаяпти. Унинг тумшугидан ойнадай тоза полга чой ва сўлак томаётганини кўрган Петунья холанинг башараси билинар-билимас бужмайиб кетмоқда. Тўғрисини айтганда Петунья хола ҳар қандай турга мансуб ҳайвонни ўлгудай ёмон кўради.

- Қолган итларингга ким қараб турибди, Маржори? - кизиқиб сўради Вернон амаки.

- О, уларни полковник Брустверга топшириб келдим, - дўриллади Маржа амма, - Қария истеъфога чиқди. Бирон-бир иш билан шуғулланиш полковник учун фойдадан холи эмас. Бироқ Рваклерни ўзим билан олиб юришимга тўғри келади. Бечора ит мени бир оз кўрмай қолса бас, озиб-тўзиб кетади.

Гаррининг дастурхон атрофидаги одамларга келиб қўшилганини кўрган Рваклер увиллаб қўйди. Бу ҳолат Маржа амманинг болага илк бор эътибор қаратишга мажбур қилди.

- Хўш! - акиллади амма, - Хамон шу ердამисан?

- Ҳа, - жавоб қайтарди Гарри.

- Кўрнамак оҳангда «ха» дема менга, - акиллашини давом эттирди амма, - Бир вақтлар сени уйда қолдириб, Вернон билан Петунья иккаласи ниҳоятда катта олижаноб иш қилишган. Агар ўшанда сен онкўрни менинг остонамга ташлаб кетишганда борми, уйимга мутлақо киритмаган, ўйлаб-нетиб ўтирмай, тўғри етимхонага топширган бўлар эдим.

Дурслар хонадониди яшагандан кўра етимхонани афзал билиши ҳақида Гарри бир нима демокчи бўлди-ю, Хогсмедга бориб туришга доир рухсатномани ўйлаб, тилини тийди.

- Нима тиржаяпсан?! - тутақиб кетди Маржа амма, - Сен тузалмасни сўнгги бор кўрганимда қандай бўлган бўлсанг, зиғирдай ўзгармай шундайлигингча қолган кўринасан, а? Мактабда оз бўлса ҳам ақл киритиб қўйишади, деб умид қилган эдим.

У чашкадаги чойдан каттагина хўплаб олди-да, мўйловини артиб, укасидан сўради:

- Сизлар мана бу етимни ўқишга юборган жойнинг номи нима эди, а, Вернон?
 - Тузалмас-жиноятчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус муассасаси, - шоша-пиша жавоб қайтарди Вернон амаки, - Тарбияси оғир, тузалишига умид бўлмаган шахслар учун жуда зўр жой.

- Тушунарли, - деди Маржа амма.

Шундан сўнг у, столнинг нариги томонида ўтирган Гаррига мурожаат қилиб, акиллашини давом этди.

- Ҳой бола, қани менга айт-чи, ўша муқаддас Грубус муассасасида жисмоний жазо қўлланиладими?

- М-м-м...

Опасининг орқа томонида турган Вернон амаки Гаррига бош ирғиб қўйди.

- Ҳа, - жавоб қайтарди Гарри ва илҳом келаётганини ҳис этиб, - Мунтазам қўлланилади.

- Жуда соз, - хитоб қилди Гаррининг жавобидан қувониб кетган Маржа амма, -

Калтаклашга лойиқ иш қилган бўлса ҳам, болага қўл кўтариш мумкин эмас, деган ҳар хил бемаъни гапларга қўшилмайман. Яхшигина қамчи юзта ҳолатдан тўқсон тўққизтасида энг зўр тарбия воситаси саналади. Хўш, шахсан сенга нисбатан-чи, бундай жазо чораси тез-тез қўлланилиб туриладими?

- О, узлуксиз қўлланилади, - тасдиқлади Гарри, - Кутилгандан ҳам тезроқ, қўпроқ калтаклаб боришади.

Маржа амма кўзларини дарғазаб қисиб олди.

- Бари-бир жавобинг оҳанги менга ёқмаяпти, - деди у, - Модомики сен, узлуксиз калтаклашаётганини бамайлихотир гапирар экансан, демак жонинг оғримас экан. Петунья, сени ўрнингда бўлганимда, ўша муассаса раҳбариятига хат йўллаган бўлар эдим. Унга нисбатан энг сўнгги чоралар қўрилишига доир ҳеч қандай эътирозинг йўқ эканлигини ёзиб юбор.

Вернон амаки эрталабки битим шартлари Гаррининг эсидан чиқиб қолиши мумкинлигидан чўчиган кўринади. Ҳар қалай у, суҳбат мавзусини кескин алмаштирди.

- Бугунги янгиликларни эшитдинг-ми, Маржори? Анали қочоқ жиноятчи ҳақида нима дейсан, а?

Маржа амма янги жойга тез мослашиб олди. Гарри эса аксинча, Одамовилар хиёбонидаги 4- уйда Маржа аммасиз ўтадиган зерикарли ҳаётни кўмсаб қолди. Вернон амаки билан Петунья хола жияннинг оёқ остида илашмай, нари юришини маъқуллашар, Маржа амма эса, билъакс, «бола тарбияси»га доир турли ўткир таклифлар киритиб юриши учун Гарри унинг кўз олдида мунтазам юришини истар эди. Гарри билан Дудлини ўзаро такқослаш аммани қаноатлантирадиган энг яхши мавзулардан бири. Маржа амма Дудлига катта, қимматбаҳо совғаларни атайин харид қилиб, шу куни Гарридан нима учун у совғасиз қолаётгани ҳақида савол кутганча, болага тикилар эди. Шундан сўнг, бундай саволларни хаёлига ҳам келтирмаган Гаррининг бадҳазм шахс сифатида шаклланишига қандай омиллар сабаб бўлишига доир турли шамали гаплар ташлаб юрди.

- Етимнинг бундай бемаъни улғайгани учун кўп куйиниб, ўзингни койима, Вернон, - деди Маржа амма учинчи куни ўтаётган тушлик вақтида, - Кишининг қони нопок, бузук бўлса, илож қанча, ҳеч ким ҳеч нарса қила олмайди.

Гарчи Гарри имкон қадар фикр-хаёлини овқатга жамлашга ҳаракат қилса ҳам, нафратдан қўли титраб, юзи ёнаётган каби қизий бошлади. «Рухсатномани ёдингдан чиқарма.

Хогсмёд ҳақида ўйла. Дарғазаб бўлма...», дер эди у, ўзига ўзи.

- Наслчилик ишларининг ўзига хос тамойиллари мавжуд, - маълум қилди қўлига бокал олган амма, - Ит етиштириш соҳасида мен ўхшаш муаммоларга тез-тез дуч келиб тураман. Агар урғочи ит бузук бўлса, унинг итваччалари ҳам...

Айни шу фурсатда амманинг қўлидаги бокал портлаб, парчалари ҳар томон сачраб кетди.

Гапи бўғзига тикилиб қолган Маржа амманинг кўзлари пирпираб қолди. Шалаббо бўлган арғувон туркидан эса ичимлик қатралари тома бошлади.

- Маржори! - чийиллаб юборди Петунья хола, - Маржори! Яраланмадинг-ми?

- Ҳеч киси йўқ, - дўриллади амма, башарасини сочиқ билан артар экан, - Бокални қаттиқ сиқиб юбордим шекилли. Яқинда полковник Бруствернинг уйида ҳам шундай ҳолат юз берган эди. Куйинма, Петунья... Қўлим жа бақувватда.

Петунья хола билан Вернон амаки Гаррига шубҳа билан тикилиб қолишди. Шу боис Гарри десертни емай, яхшиликча дастурхондан туриб кетишни маъқул топди.

У дахлиздан чиқиб, хансираганча зинапоёга суянди. Бирон нарса портлаб кетадиган даражада ўзини идора қилмай кўйганига анча бўлган. Бундай ҳолатни энди фақат Хогсмёдга бориб туриш учун рухсатнома эмас, бошқа сабаблар туфайли ҳам ўзига ортик эп кўра олмайди. Агар у ўз хулқини тузатмас экан, сеҳргарлик вазирлиги билан боғлиқ кўнгилсизликлар юз бериши муқаррар.

Гарри ҳали балоғатга етмаган сеҳргар саналар экан сеҳргарлар дунёсида жорий этилган қонунлар мактаб даргоҳидан ташқари жойда сеҳр-жоду билан шуғулланишни унга ман этади. Гарри эса айрим гуноҳлардан холи эмас. Масалан, ўтган йили у сеҳргарлик вазирлигининг сеҳргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлими томонидан расман огоҳлантирилган. Хусусан, ўша ҳужжатда: «... Сиз томондан келгусида такрорланадиган бирон-бир ўхшаш фаолият, юқорида зикр этилган таълим муассасасида таҳсил кўраётган ўқувчилар рўйхатидан четлаштирилишингиз билан яқун топиши мумкин (1875 йили қабул қилинган «Балоғатга етмаганлар орасида сеҳргарлик фаолиятини оқилона чеклаш тўғрисидаги декрет»нинг «С» банди)», дейилган эди. Шундай экан, Одамовилар хиёбонидаги 4- уйда қўлланилган ҳар қандай сеҳр-жоду Гаррининг «Хогварц» ўқувчилари рўйхатидан четлаштирилиши билан яқун топиши турган гап.

Дурслар дастурхондан тураётганини эшитган бола юқорига, ўз хонасига шошилди. Навбатдаги уч кун давомида Маржа амма тарбиявий ишлар билан шуғулланишга уринган ҳар бир ҳолатда Гарри «Супургига мустақил равишда техник хизмат кўрсатишга оид, киссада олиб юриладиган маълумотнома мазмунидаги қўлланма»дан ёд олинган қоидаларни ичида такрорлашга ўзини ўзи мажбур қилиб юрди. Ушбу чора қайсидир маънода ёрдам берди-ю, бироқ бундай фурсатда Гаррининг кўзлари музлаткич музхонасидан эндигина олинган балиқ кўзига ўхшаб қолаётгани боис, Маржа амма етимнинг ақлан заифлигига доир тахмин билдира бошлади.

Нихоят, узоқ кутилган хайрлашув оқшоми ҳам етиб келди. Петунья хола кечки овқат учун ғаройиб таом тайёрлади. Вернон амаки эса юқори сифатли винонинг бир нечта шишасини очди. Шўрва билан гўшти қизил балиқ Гаррининг табиатидаги нуқсонлар ёдга олинмаган тарзда еб тугатилди. Лимонли енгил торт бир ёкли қилинаётганида Вернон амаки ўзининг парма ишлаб чиқаришга ихтисослашган «Груннингс» фирмаси ҳақида киши зериктириб кетадиган даражада узоқ гапирди. Амакининг жағи тингач, Петунья хола кофе дамлади. Вернон амаки эса бренди шишасини очди.

- Татиб кўрасанми, Маржори?

Маржа амма ҳаддан ортик вино ичиб олган бўлиб, ниҳоятда йирик башараси кип-қизариб кетган.

- Қуйсанг, китгай қуй, майли, - хиринглади у, - Тузукрок қуйсанг-чи, жа унчалик эмас-да энди. Қизганма... яна бир оз... ана шундай, ана шундай... бўлди, жуда соз!

Дудли тортнинг тўртинчи бўлагини каппа-каппа кавшаб тугатяпти. Петунья хола жимжилогини кўтариб олиб, оз-оздан кофе хўплаб ўтирибди. Гарри астагина туриб, хонасига кириб кетмоқчи бўлди-ю, Вернон амакининг дарғазаб нигоҳини кўриб, қилт этмай ўтириш лозимлигини тушуниб етди.

Ҳаётдан мамнун Маржа амма «А-ах» деганча, бир кўтариб бўшатган бокални столга қўйди-да, энли тили билан лабини ялади.

- Ажойиб зиёфат бўлди-да, Петунья. Мен, одатда, кечқурун шоша-пиша овқатланаман. Ўзинг тушунасан, бир гала ит боқишнинг ўзи бўладими, - у қаттиқ кекириб олди-да, катта қорнига уриб қўйди, - Маъзур санайсиз. Айтиб ўтишим жоизки, семиз болаларни кўрсам кўзим қувонади, - деди у Дудлига кўз қисиб қўйиб, - Сен худди отанг каби ҳақиқий,

салобатли эркак бўлиб ўсасан, Дудлича. Брендингдан яна бир оз қуй, Вернон... Мана бунга келсак...

Маржа амма бошини Гарри томон силтади. Гаррининг қорнидаги жамики мушаклари шу заҳоти таранглашиб кетди. «Қўлланмани такрорла», деди у ўзига ўзи.

- Сиз бу баджаҳл паканага эътибор қаратинг! Итларда ҳам шундай бўлади. Ўтган йили полковник Бруствердан мана шу етимга ўхшаган бир итваччани сувга чўктириб юборишни илтимос қилган эдим. Ит эмас, каламуш боласининг ўзгинаси! Худди мана бунга ўхшаган заиф, онасини тўйиб эммай чалақурсоқ қолиб кетган эди.

Гарри қўлланманинг ўн иккинчи саҳифаси: «Истар-истамас бурилишга қарши афсун» сарлавҳасини эслади.

- Яқинда мен «Кишининг қони нопок, бузук бўлса, ҳеч ким ҳеч нарса қила олмайди», деган эдим. Бузук қон қунлардан бир қун ўз хусусиятини тўла-тўқис намоён этади.

Петунья, оиланг ҳақида бирон-бир ёмон фикр билдирмоқчи эмасман-у, - деди у, курақдай келадиган кафти билан Петунья холанинг ғоят озгин қўлига уриб, - Бироқ синглинг кўтир қирчанғи бўлган экан. Хафа бўлма, бундай каслар ҳатто энг яхши оилалардан ҳам чиқиб туради. Бунинг устига у аллақандай жиноятчининг бошини айлантириб, қочиб қолган, шундайми? Оқибати мана, қаршингизда ўтирибди.

Гарри ликопдан кўзини узмай, ҳаракатсиз қолди. Қулоғи ғалати жаранглаб кетди.

«Супургининг дум қисмидан маҳкам ушлаб...» такрорларди у ичида, лекин қонданнинг давомини эслади олмади. Маржа амманинг овози Вернон амаки бошқараётган фирма ишлаб чиқараётган пармадай миясига санчилиб қиряпти.

- Ўша Поттер, - бақира бошлади Маржа амма шишани чангаллаб, брендини дастурхон аралаш бокалга қуяр экан, - Нима билан шуғулланган эди? Менга ҳеч айтмагансизлар. Вернон амаки билан Петунья хола ўтирган жойида зўриқиб кетишди. Ҳатто Дудли ҳам кўзини тортдан узиб, ота-онасига қараб қолди.

- У... у ҳеч қаерда ишламаган, - жавоб қайтарди Вернон амаки, Гаррига базўр қараб қўйиб, - Ишсизлардан бири бўлган.

- Ўзим ҳам шундай деб ўйлаган эдим!

Зафар қозонгандай қичқирган Маржа амма бокални шартта кўтариб, бир симиришда брендини тинчитди-да, енги билан жағини артди.

- Қўлидан иш келмайдиган, бефойда, бекорчи, гадойвачча бўлган...

- Бекор гап, - бақириб юборди Гарри, ғайриихтиёрий равишда.

Орага сукунат чўмди. Гарри ўтирган жойида бошдан-оёқ титраб кетди. Унинг жаҳли ҳали бу қадар чикмаган.

- ЯНА БРЕНДИ КЕТАДИМИ! - қичқириб юборди юзи бўздай оқариб кетган Вернон амаки, - Сен бола, хонанга бориб ёт, тез бўл...

Маржа амманинг қип-қизариб кетган дарғазаб митти кўзлари Гаррида тўхтаб қолди.

- Йўқ, Вернон, сен шошмай тур, - деди у хикичоклаб, - Қани болақай, давом эт. Ўз ота-онанг билан фахрланасанми, а? Улар маст ҳолатда машинада пачақ бўлиб кетишса-ю...

- Улар автохалокатда вафот этишмаган!

Гарри оёққа туриб кетганини ўзи пайкамай қолибди.

- Улар айнан автохалокатда ўлиб кетишган, ярамас ёлғончи! Сен эса одамшаванда, меҳнатсевар қариндошларинг бўйнига келиб тушгансан! - ўкира бошлади ғазабдан шиша бошлаган Маржа амма, - Сен безбет, нонкўр...

Бирдан Маржа амма гапиришдан тўхтаб қолди. Дастлаб у, аччиғи чиққанидан сўз топишга қийналиб, ғазабдан шишиб кетгандай кўринган бўлса-да, шишиш жараёни тўхтамади.

Маржа амманинг йирик арғувон башараси ишиб, митти кўзлари чакчайиб кетди. Оғзи икки томонга ниҳоятда кенг чўзилиб, сўз айта олмай қолди. Жун газламадан тикилган қийимидаги бор тугмалар деворга отилди. Хуллас бармоқлари дудланган қолбасадек йириклашиб кетган Маржа амма каттақон ҳаво шаридек шишиб, қорни қийимдан халос бўлди...

Маржа амманинг думбаси креслодан узилиб, танаси шифтга кўтарила бошлаганини

кўрган Вернон амаки билан Петунья хола:

- МАРЖОРИ! - деб, баралла кичкириб юборди.

Маржа амманинг танаси ҳаво шарига айланиб, қўл-оёқлари ҳар томон бесўнақай узатилган, чўчканинг кўзи тасвирланган жонли бакен бўлди-қолди (**Бакен – сув йўлларида хавфли жойларни ва кемалар йўлини кўрсатувчи сузгич**). Ёрилаётган товуш чиқара бошлаган сакта ҳолатдаги амма ҳавода уча кетди. Хонага думалаб кирган Рваклер ақлдан озгандай акиллади.

- ЙЎЎЎЎЎҚ!

Вернон амаки опасининг оёғидан ушлаб, ерга тортмоқчи бўлди-ю, ўзи ҳам кўшилиб учиб кетишига сал қолди. Фурсат ўтгач, соҳибини ҳимоя қилаётган Рваклер Вернон амакининг оёғига ташланиб, тишларини қаттиқ суқиб олди.

Гарри биров тўхтатиб қолмасдан олдин турган жойидан қўзғалиб, зинапоя остидаги буфет томон югурди. Эндигина қўл узатилган буфет эшиклари сеҳрли тарзда ланг очилди. Бир неча сония ичида у ўз сандигини чиқиш эшиги томон судраб чиқди. Сўнг иккинчи қаватга ўқдай учиб чиқиб, ўзини каравот остига ташлади. Тахтани кўтариб, унинг остидаги китоб ва совғалар солинган ёстикжилдни чиқарди. Илонбалиқ сингари тўлганганча, каравот остидан чиқиб, бойқушининг бўш қафасини қўлига олди-да, пастга, сандиғи ёнига югурди. Аини шу фурсатда ошхонадан шимининг бир пойчаси ўрнига қонга беланган лахтак кўринган Вернон амаки югуриб чиқди.

- ҚАЙТ! - ўқирди у, - ҚАЙТ ДЕДИМ СЕНГА! УНИ ЎЗ ҲОЛАТИГА ҚАЙТАР!

Бироқ ҳозир боланинг вужудини идора қилиб бўлмайдиган вазоҳат камраб олган. У сандикни бир тепиб қопқоғини очди-да, сеҳрли таёқчасини қўлига олиб Вернон амакига ўқтади.

- У ўз қилмишига яраша жазо ўтамоқда, - деди Гарри хансираб, - Ўз қилмишига яраша жазо ўтамоқда. Мени тинч қўйиб, нари турунг.

У қўлини орқага олиб ўтиб, эшик лўкидонини пайпаслаб топди.

- Мен кетяпман, - эълон қилди Гарри, - Етар, бас.

Кейинги фурсатда у, қафас қўлтиклаб, сандик судраганча, кимсасиз тунги хиёбонда сандироклаб, уйдан нари кетди.

III БОБ.

«ТУНГИ РИЦАРЬ» АВТОБУСИ

Гарри Магнолия кўчасидаги пасткам тўсиқ устига ҳорғин, мадорсиз ўтиришдан олдин бир нечта кўчадан юриб келди (**Магнолия – йирик хушбўй гулли доим яшил дарахт ёки бута**). Сандиғи оғир бўлгани учун хансираб қолди. У деярли килт этмай ўтирибди, аъзойи-баданида жаҳолат, кўкрак қафасида эса юрак қутуриб кетгандай уряпти.

Қоп-қоронғи кўчада ўн дақиқа давом этган ёлғизликдан сўнг Гаррининг вужудини янги хис – ваҳима камраб олди. Бундай мушкул аҳволга у ҳали тушмаган. Ёлғиз ўзи ярим тунда маглар дунёсида қолиб кетган. Борадиган жойи йўқ. Энг дахшатлиси Гарри атиги бир неча дақиқа ичида шу қадар кўп сеҳр-жоду қўллаб юбордики, «Хогварц»дан ҳайдаб юборишлари учун етарлидан ортик бўлди. «Балоғатга етмаганлар орасида сеҳргарлик фаолиятини оқилона чеклаш тўғрисидаги декрет»нинг нечта талабини бузиб юборганини, Гаррининг ўзи билмайди. Шунга қарамай сеҳргарлик вазирлигининг вакиллари нега ҳалигача етиб келишмаяпти, бола ҳайрон. Умуман айтганда, уни ҳозирок, ўтирган жойидан хибсга олиб кетишлари керак эди-ку!

Бирдан сесканиб кетган Гарри Магнолия кўчасини бошидан охиригача кўздан кечириб чиқди. Энди нима бўлади? Уни қамашадими? Балки радди маърака қилишар? У Рон билан Германиони эслаб, руҳан эзилди. Жиноятчими у, йўқми, қатъи назар дўстлари унга ёрдам қўлини узатишларига шубҳа қилмайди. Минг афсуски иккаласи ҳам ҳозир хорижда. Ўчакишгандай Хедвиг ҳам йўқ. Демак, дўстлар билан алоқа боғлашнинг иложи ҳам йўқ. Бунинг устига, Гаррининг ёнида маглар ишлатадиган пул йўқ. Сандиғининг тубида

сақланаётган ҳамёнида сеҳргарларнинг тилла тангалари бор, албатта. Бироқ маглар бозорида ўтмайди бу пул озлик килади. Ота-онасидан мерос қолган маблағ эса Лондондаги «Гринготтс» банкида сақланади. Мана бу оғир сандикни Лондонга қадар судраб бормайди-ку, ахир... Агар...

У ҳалигача қўлида маҳкам ушлаб турган сеҳрли таёқчасига қараб қўйди. Модомики, мактаб ўқувчилари рўйхатидан четлаштирилар эканман (бундай ўйдан унинг юраги янада тез ва оғрикли ура кетди), яна бир оз сеҳр-жоду қўлласам бўлаверади, хаёлдан ўтказди Гарри. Ихтиёрида отасидан мерос қолган кўринмас плаш бор. Айтайлик сандикни патдай енгил қилиб, супургига боғлаб олса-ю, эгнига кўринмас плашни ташлаб, Лондонга учса нима бўлади? Шунда Гарри банкдаги пуллари олиб, бадарға қилинган одамдай кун кечираверади. Бундай истикбол болани қувонтирмаса-да, бир умр мана шу тўсиқ устида ўтирмайди-ку, ҳар қалай. Нимадир қилиш, қандайдир иш тутиш, чора топиш керак. Акс ҳолда маглар полициясига дуч келиб, ярим тунда нима билан шуғулланиб юргани-ю, супурги ва афсунлар тавсифланган китоблар унга нима учун кераклигини тушунтиришга тўғри келади.

Гарри сандикни очиб, кўринмас плашини қидиришга киришди. Лекин плашни топишга улгурмай қаддини кескин тўғрилади-да, атрофга қаради.

У бошининг орқаси ва бўйнида ғалати санчиқ хис этиб, кимдир уни кузатиб турганини пайқади. Кўча бўм-бўш, атрофдаги квадрат шаклидаги катта уйларнинг бирортасида ҳам чирок ёнмаган.

Бола яна сандикка эгилди-ю, таёқчасини маҳкам сиқиб олганча, шу заҳоти қаддини боз ростлади. У орқада, гараж билан панжара орасида кимдир... ёки нимадир турганини эшитишдан кўра кўпроқ хис этди. Гарри кўзини қисиб, қоронғиликка тикилди. Агар ҳаракатсиз турган нарса сал бўлса ҳам қилт этганида унинг дайди мушук... ёки бошқа бирор кимса эканлигини тушунган бўлар эди.

- Люмос, - ғудуллади Гарри.

Сеҳрли таёқчасининг учидан кўзни қамаштирадиган ёруғлик нури таралди. Таёқчани бош узра баланд кўтарди. Гараж эшиги хира ёришди, ёруғликнинг акс этган нури тош увоғи сепилган 2- уй деворига қадар етиб борди. Гарри гараж билан панжара орасида аллақандай катта, ярқираб турган кўзлари орасидаги масофа ғайриоддий кенг, қадди букилган махлуққа ўхшаш шарпани аниқ кўрди.

Беихтиёр орқага тисарилган бола сандикка қоқилиб кетди. Ерга тушиш зарбини юмшатиш учун қўллари орқага ташлаган Гаррининг бармоқлари ёзилиб, қўлидаги таёқча учиб чиқди. Бола бор вазни билан катта йўл четига кулаб тушди...

Шу пайт қулоқни қар қилиб юборгудай «БИ-БИП»лаган товуш янгради. Гарри беихтиёр қўлини кўтариб, юзини тўсиб олди. Осмондан тушди-ми, ер остидан чиқди-ми, билмай қолди-ю, кўчада кўзни қамаштириб юборадиган ёруғлик манбаси пайдо бўлди...

Қичқириб юборган Гарри ётган жойида думалаб, пиёдалар йўлагига ўтиб олди. Сония ўтар-ўтмас ярқираб турган иккита фара ва юракни эзиб ғичирлаган бир жуфт катта ғилдирак Гаррининг ёнига келиб тўхтади. Бошини кўтариб қараган Гарри ушбу фара-ю, ғилдираклар ҳозиргина ҳавода пайдо бўлган уч қаватли бинафша ранг бахайбат автобусга тегишли эканлигини идрок этди. Машинанинг шамол тўсадиган ойнаси устига тилла харфлар билан «Тунги рицарь» сўзлари битилган.

Гарри дастлаб йиқилганида ерга кучли урилгани туфайли кўзига йўқ нарсалар кўрина бошлаган, деган хулосага келди. Лекин автобусдан бинафша ранг расмий кийим кийган чиптачи сакраб тушиб, бакира кетди:

- «Тунги рицарь», яъни мушкул аҳволга тушиб қолган сеҳргар-у, афсунгарларни қутқариш учун мўлжалланган фэйтонга хуш келибсиз. Таёқчангизни ердан кўтаринг-да, бортга чиқинг. Исталган манзилга элтиб қўямиз. Менинг исмим Стэн Кўриқчи, ушбу кеча мен сизнинг йўл бошловчингиз...

Гаррининг ҳамон ерда ўтирганини кўрган чиптачи унини ўчирди. Гарри йўлакда ётган таёқчасини олиб, оёққа турди. Яқин келган Стэн ўзидан атиги бир неча ёш катта

эканлигини кўрди. Йирик қулоқлари шалпайган, юзини бўжама қоплаган чиптачи тўлган бўлса энди ўн саккиз ёки ўн тўққиз ёшга тўлган бўлса керак.

- Бу ерда нима қиялсан? - сўради Стэн, касбий хулқини йиғиштириб.

- Йиқилиб тушдим.

- Нега йиқилдинг? - хиринглади Стэн.

- Атайин йиқилганим йўқ, - тушунтирган бўлди Гарри.

Гаррининг жинси шими тиззадан йиртилган, ерга урилган қўли эса ловуллаб, қонамоқда.

Бирдан нима учун йиқилганининг сабабини эслаб, орқага ўтирилди. «Тунги рицарь»

фарасининг нури гараж билан панжара ўртасини ёритиб турибди. Бирор кимса ёки жонзод кўринмади.

- Қаёққа қараялсан? - кизикди Стэн.

- Анави ерда қандайдир бахайбат, қора махлукни кўрган эдим, - деди оралик томон имо қилган Гарри бир оз иккиланиб, - Итга ўхшади-ю... лекин жуда йирик эди...

У Стэнга юзланиб, ўзини андак ноқулай хис этди. Стэн Гаррининг пешонасидаги чандикка разм солиб турибди. Мабодо сеҳргарлик вазирлиги қидирув эълон қилган бўлса, мана буларнинг ишини енгиллатиш керак эмас.

- Исминг нима? - сўради Стэн талаб оҳангида.

Гарри хаёлига келган биринчи исми айтиб, мавзунини тез алмаштирди:

- Невилль Лонгботтом. Мана бу автобус мени ҳар қандай манзилга элтиб қўяди дедингми?

- Ҳа, шундай, - ғурур-ла жавоб қайтарди Стэн, - Ер юзида бўлса бўлди, истаган манзилингга элтиб қўяди. Сув остида юра олмаймиз холос. Менга қара, - деди у, Гаррига шубҳа билан қараб, - Сен чиндан ҳам таёқчангни ерга ташлаб, бизни ёрдамга чакирдинг-ку, тўғрими? А?

- Ҳа, - ишонтирди Гарри, - Лондонгача неча пул тўлайман?

- Ўн бир склат. Ўн уч склат тўласанг қахва ҳам берилади, ўн беш склат тўласанг иссиқ сув билан хоҳлаган рангдаги тиш чўткаси ҳавола этилади.

Гарри боз сандиғини титиб, ҳамёнини чиқарди-да, Стэнга бир нечта танга узатди. Шундан сўнг, устида Хедвигнинг қафаси турган сандикни икковлашиб автобусга киритди.

Автобусда йўловчилар ўтирадиган ўриндиклар йўқ. Парда тортилган деразалар ёнида ўн иккитача мис каравот ўрнатилган. Ҳар бир каравот олдига маҳкамланган шамдонлардаги шамлар автобуснинг ёғоч тахта қопланган ички деворларини ёритмоқда. Каравотлардан бирида калта бўйли киши ухлаб ётибди. У уйқусида: «Ҳозир эмас, раҳмат, мен шилликқуртларни зираворли сиркага босяпман», деб вайсади-да, бошқа биқинига ёнбошлаб олди.

- Сен мана бу ерга жойлашасан, - шивирлади Стэн, Гаррининг сандиғини ҳайдовчининг орқа томонидаги каравот остига туртиб киритиб, - Танишинглар, ҳайдовчимиз Эрн Халокатфель. Эрн, бу боланинг исми Невилль Лонгботтом экан.

Линзаси ниҳоятда қалин кўзойнак тақиб олган кекса ҳайдовчи Гаррига бош ирғиб қўйди. Бола асабий ҳолатда пешанагажагини тушириб олиб, каравотга ўтирди.

- Бос, Эрн, - деди Стэн, ҳайдовчи ўриндиғи ёнидаги курсига астойдил жойлашиб.

Яна бир зўр таъсир ўтказадиган «БИ-БИП» янгради. «Тунги рицарь»нинг шиддатли стартидан орқага улоқтириб юборилган бола белига ётиб қолди. Бир амаллаб ўрнидан турган Гарри деразага қараб, автобус аллақачон мутлақо бошқа кўчада учиб бораётганини кўрди. Стэн ханг-манг бўлиб қолган янги йўловчининг юзини ҳузур-ла кузатиб ўтирди.

- Сен ёрдамга чакирганингда биз айнан шу кўчада эдик, - тушунтирган бўлди у, - Биз ҳозир қаердамиз, Эрн? Уэльс атрофидами?

- Ҳа, - ғудуллади Эрн.

- Нима учун маглар автобусингиз товушини эшитмаяпти? - кизикди Гарри.

- Маглар! - кулимсиради чиптачи, - Чунки улар қулоқ солишни ҳам, кўришни ҳам билишмайди! Ҳеч қачон ҳеч нимани пайқашмайди.

- Марш хонимни уйғот, Стэн, - гапга аралашди Эрн, - Ҳа демай Абергавенни қишлоғига

етиб борамиз.

Стэн Гаррининг каравоти ёнидан ўтиб, энсиз ёгоч зинапоядан юқорига кўтарилганча, кўздан ғойиб бўлди. Деразадан ташқарига қараб кетаётган Гаррининг ташвиши зўрайди. Афтидан Эрни «Тунги рицарь»ни яхши бошқара олмайди чамаси. Негаки, автобус гоҳ-гоҳида пиёдалар йўлагига чиқиб кетмоқда. Шундай бўлса-да, машина ҳеч нарсага урилиб кетмаяпти. Аниқроқ айтиладиган бўлса, кўча фонуслари, почта қутилари, чиқинди баклари каби нарсалар автобус келиб урилмаслиги учун нари сакраб, қутуриб кетган машина ўтиб кетгач, яна жойига туриб қолишмоқда.

Стэн қайтди. Унинг кетидан эса сафар ридосига ўраниб олган, юзидан қон қочиб кўкариб кетган афсунгар аёл келмоқда.

- Етиб келдингиз, Марш хоним, - қувонч-ла эълон қилди Стэн.

Эрни тормозни чунонам босдики, каравотлар автобус маркази томон бир футга сурилиб кетди. Марш хоним оғзига дастрўмолини маҳкам босиб, автобусдан аранг тушиб олди. Чиптачи Марш хонимнинг сумкасини пастга улоқтирди-да, бор кучини ишга солиб, автобус эшигини ёпди. Яна қулоқни қар қилиб юборгудай «БИ-БИП»лаган автобус кишлокнинг дарахтлари аранг четга сакрашга улгураётган тор кўчаси бўйлаб ўқдай учиб кетди.

Автобус гумбурламаган, худди ажал қувиб келаётгандай бир сонияда юзлаб миля йўл босмаган тақдирда ҳам Гарри ухлай олмаган бўлар эди. У ўзининг келгуси қисмати, Дурсллар Маржа аммани шифтдан тушириб олишга эриша олган-олмагани ҳақида боз ўйлай бошлади. Бундай хаёллардан қорни увушиб қолди.

Чиптачи Стэн «Башорат-у, каромат газетаси»ни ёзиб, тилининг учини тишлаб олганча, ўқишга киришиб кетди. Чигал соч тутамлари икки томонга осилиб тушган, афтидан силласи куриб қолган аллақандай қочоқ жинойтчининг бош саҳифадаги фотосурати Гаррига кўз қисиб қўйди. Унинг юзи болага жуда таниш кўринди.

Гарри ўз ташвишларини вақтинча унутди.

- Мана бу киши! У ҳақда магларнинг янгиликларида ҳам гапирилди!

Стэнли газетани айлантириб, фотосуратга қаради-да, истехзоли кулиб қўйди.

- Сириус Блэк, - бош ирғиди у, - Янгиликларда айтилиши турган гап-ку. Нима бало Невилль, сен дунё беҳабар, осмондан тушдинг-ми?

Гаррининг юзидаги бефаҳм киёфани кўрган чиптачи яна бир бор раъй ила кулиб қўйди-да, газетанинг бош саҳифасини ажратиб, Гаррига узатди.

- Газета ўқиб туриш керак, Невилль.

Гарри газетани ёруққа олиб ўтиб, фотосурат остидаги мақолани ўқишга киришди:

БЛЭК ҲАЛИГАЧА ҚЎЛГА ОЛИНГАНИ ЙЎҚ

Сехргарлик вазирлигидан олинган тасдиқларга кўра, шунча вақтдан буён Азкабан қасрига қамалиб келган маҳбуслар орасида балки энг ёмон от чиқарган Сириус Блэк ҳанузгача ҳибсга олинмай, қочиб юрибди.

«Блэкни қўлга олиш учун барча имкониятларни ишга солганмиз», - баёнот қилди сехргарлик вазири Корнелиус Фуж бугун эрталаб, - «Шу боис, яширин уюшмамизнинг фуқаролари бўлмиш барча сехргарлардан тинчлик ва осойишталик сақлаш сўралади». Муқаддам, сехргарларнинг халқаро федерацияси аъзолари мулоҳаза юритилаётган ноҳуш ҳодиса ҳақида магларнинг бош вазирини хабардор қилган Фужни кескин танқид қилиб ўтишган эди.

«Сиз тушунмаяпсиз шекилли, а? Шундай қилишга мажбур бўлдим», - деди Фуж, танқидга жавобан, - «Блэк – ақлдан озган, савдойи! У йўлида дуч келган ҳар қандай киши учун, у хоҳ сехргар ёки маг бўлсин фарқи йўқ, хавфлидир. Магларнинг бош вазири менга Блэкнинг асл табиати ҳақида гуллаб қўймасликка сўз берди. Хўп, дейлик гуллаб ҳам қўйди. Қани менга айтинг-чи, ким унга ишонади?».

- Lituz.com

Elektron kitoblar

**To'liq qismini Shu tugmani
bosish orqali sotib oling!**